

Càntut

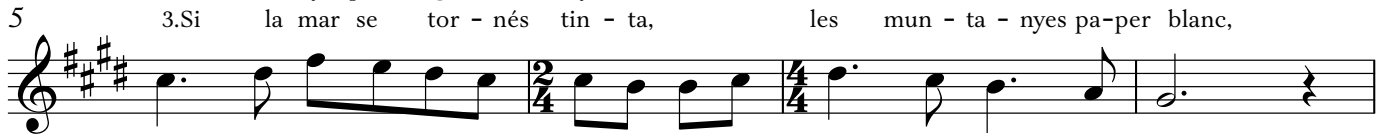
Cançons de tradició oral

Un roser de roses blanques

Núria Carrera i Molas, Beget

1. Ro - se - ret de ro - ses blan - ques, qui ens ho (ha)gués ha - gut de dir;
2. N'hem re - nyit per - què hem re - nyit, — ro - se - re - ta del cor meu;

3. Si la mar se tor - nés tin - ta, les mun - ta - nyes pa - per blanc,

tan a - mics c(u)m é - rem an - tes, i a - ra n'hem (ha)gut de re - nyir.
n'hem re - nyit per po - ca co - sa, fes lo teu, jo fa - ré el meu.

jo en - vi - a - ri - a - u - na car - ta i al meu es - ti - mat ga - lant,

N'hem re - nyit per po - ca co - sa, fes lo teu, jo fa - ré el meu.
jo en - vi - a - ri - a - u - na car - ta i al meu es - ti - mat ga - lant.

4. Si la mar se tornés tinta,
les muntanyes paper groc,
jo enviaria una carta
i a l'estimat del meu cor,
jo enviaria una carta
i a l'estimat del meu cor.

5. Si la mar se tornés tinta,
les muntanyes paper fi,
jo enviaria una carta
i a l'amor que em fa patir,
jo enviaria una carta
i a l'amor que em fa patir.

7. Ja en veig baixar una barqueta,
jo la'n pogués aturar,
i a dintre n'hi va el meu maco,
jo li'n pogués dar la mà,
i a dintre n'hi va el meu maco,
jo li'n pogués dar la mà.